

Briuselis, 2016 m. gegužės 27 d.
(OR. en)

9464/16

Tarpinstitucinė byla:
2012/0340 (COD)

TELECOM 96
CONSOM 118
MI 379
CODEC 741

PRANEŠIMAS

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato

kam: Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai

Komisijos dok. Nr.: 17344/12 TELECOM 250 CONSOM 155 MI 811 CODEC 2936

Dalykas: Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių prieinamumo.
- Politinis susitarimas

1. Siekiant priimti politinį susitarimą, delegacijoms priede pateikiamas pirmiau nurodyto pasiūlymo tekstas, dėl kurio buvo iš esmės susitarta 2016 m. gegužės 3 d. įvykusiame neoficialiame trišalio dialogo susitikime. Vėliau, atitinkamai 2016 m. gegužės 25 d. ir 2016 m. gegužės 24 d., šis tekstas buvo patvirtintas Nuolatinių atstovų komitete ir Europos Parlamento Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitete.
2. Kompromisiniame tekste buvo padarytas techninis pakeitimas, tačiau esmė dėl jo nepasikeitė. Šis techninis pakeitimas – tai 8 konstatuojamojoje dalyje pateiktos nuorodos į ES teisės aktą ištaisymas.
3. Teisininkai lingvistai teksto peržiūrą pradės Tarybai patvirtinus politinį susitarimą.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) formuojantis skaitmeninei visuomenei, naudotojams atsiranda naujų galimybių naudotis informacija ir paslaugomis. Informacijos ir paslaugų teikėjai, pavyzdžiui, viešojo sektoriaus institucijos, vis aktyviau naudojami internetu, kuriame jie kuria, kaupia ir teikia labai įvairią visuomenei būtiną internetinę informaciją ir paslaugas;

¹ OL C 110/26, 2006 5 9, KOM(2005)425 galutinis.

² OL C 009, 2012 1 11, p. 0065–0070.

- (2) šioje direktyvoje prieinamumas reiškia principus ir metodus, kurių turi būti laikomasi projektuojant, kuriant, prižiūrint ir atnaujinant interneto svetaines ir mobiliąsias programas, kad jų turinys būtų prieinamesnis naudotojams, ypač neįgaliesiems. Turinys apima tekstinę ir netekstinę informaciją, atsisiųsti skirtus dokumentus ir formas, o taip pat dvikryptę sąveiką, pavyzdžiui, skaitmeninių formų apdorojimą ir autentiškumo patvirtinimo, tapatybės nustatymo bei mokėjimo procesų vykdymą;
- (2a) nors ši direktyva netaikoma Sąjungos institucijų interneto svetainėms ir mobiliosioms programoms, tos institucijos raginamos laikytis šioje direktyvoje nustatytų prieinamumo reikalavimų;
- (3) Komisijos 2011–2015 m. E. valdžios veiksmų plane³ raginama imtis veiksmų siekiant plėtoti e. valdžios paslaugas, kuriomis būtų užtikrinta įtrauktis ir prieinamumas. Tai, be kita ko, priemonės, kuriomis mažinamas atotrūkis informacinių ir ryšių technologijų (IRT) naudojimo srityje ir skatinamas IRT naudojimas siekiant įveikti atskirtį, taip užtikrinant, kad visi naudotojai galėtų kuo geriau pasinaudoti suteiktomis galimybėmis. Komisijos 2016–2020 m. E. valdžios veiksmų plane pakartojama, koks svarbus yra įtraukumas ir prieinamumas;
- (4) Komunikate „Europos skaitmeninė darbotvarkė“⁴ Komisija paskelbė, kad viešojo sektoriaus interneto svetainės ne vėliau kaip 2015 m. turėtų būti visiškai prieinamos, kaip atspindėta 2006 m. birželio 11 d. Rygos ministrų deklaracijoje;
- (4a) Europos skaitmeninėje darbotvarkėje Komisija pabrėžia, kad reikia suderintų veiksmų siekiant užtikrinti, kad visas naujas elektroninis turinys būtų prieinamas neįgaliesiems, tokiu būdu užtikrinant geresnę europiečių gyvenimo kokybę, pavyzdžiui, sudarant galimybes lengviau naudotis viešosiomis paslaugomis ir kultūriniu turiniu. Ji taip pat paragino sudaryti sąlygas pasirašyti susitarimo memorandumą dėl skaitmeninės prieigos neįgaliesiems;

³ KOM(2010) 743 galutinis. Oficialiajame leidinyje nepaskelbta.

⁴ KOM(2010) 245 galutinis/2.

- (5) pagal bendrąją mokslinių tyrimų ir inovacijų programą⁵ remiami prieinamumo problemų technologinių sprendimų moksliniai tyrimai ir plėtojimas;
- (6) ratifikavusios Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją (toliau – JT konvencija), dauguma valstybių narių ir Sąjunga, konvenciją priėmus, prisiėmė įsipareigojimus imtis tinkamų priemonių, kad neįgaliesiems lygiai su kitais asmenimis būtų užtikrinta prieiga prie, *inter alia*, informacinių ir ryšių technologijų ir sistemų, rengti ir skleisti visuomenei prieinamų objektų ar jai teikiamų paslaugų prieinamumo būtiniausius standartus ir gaires bei kontroliuoti, kaip jie įgyvendinami, skatinti naujų informacijos ir ryšių technologijų ir sistemų, įskaitant internetą, prieinamumą neįgaliesiems, taip pat nesiimti jokių veiksmų ar praktikos, kurie būtų nesuderinami su ta konvencija, ir užtikrinti, kad viešojo sektoriaus institucijos veiktų pagal jos nuostatas. JT konvencijoje taip pat nurodyta, kad gaminių, aplinkos, programų ir paslaugų dizainas turėtų visiems žmonėms suteikti galimybes kuo platesniu mastu jais naudotis ir tam neturėtų reikėti pritaikymo ar specializuoto dizaino. Toks „universalus dizainas“ taip pat turėtų apimti pagalbinius įrenginius, skirtus konkrečioms neįgaliųjų grupėms, kai tai yra būtina.

Pagal JT konvenciją prie neįgaliųjų priskiriami asmenys, turintys ilgalaikių fizinių, psichikos, intelekto ar jutimo sutrikimų, kurie kartu su kitomis kliūtimis gali trukdyti jiems lygiai su kitais asmenimis visapusiškai ir veiksmingai dalyvauti visuomenės gyvenime;

- (7) 2010–2020 m. Europos strategijoje dėl negalios remiamasi⁶ JT konvencija ir siekiama pašalinti kliūtis, neleidžiančias neįgaliesiems lygiai su kitais dalyvauti visuomenės veikloje. Į ją įtraukti veiksmai keliose prioritetinėse srityse, įskaitant informacinių ir ryšių technologijų ir sistemų prieinamumą, siekiant „užtikrinti prekių, paslaugų, įskaitant viešąsias paslaugas, ir pagalbinių įrenginių prieinamumą neįgaliesiems“.

⁵ OL L 347, 2013 12 20, p. 104–173.

⁶ KOM(2010) 636 galutinis. Oficialiajame leidinyje nepaskelbta.

- (8) į Reglamentą (ES) Nr. 1303/2013⁷, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, yra įtraukta nuostatų dėl prieinamumo, be kita ko, IRT srityje. Vis dėlto, konkretūs interneto svetainių ar mobiliųjų programų prieinamumo klausimai jame nėra sprendžiami;
- (9) sparčiai augančioje skaitmeninių produktų ir paslaugų prieinamumo didinimo rinkoje veikia įvairūs ūkio subjektai, pavyzdžiui, kuriantys interneto svetaines arba programinės įrangos priemones, skirtas tinklalapiams ar mobiliosioms programoms kurti, administruoti ir bandyti, kuriantys naudotojo programinę įrangą, tokią kaip žiniatinklio naršyklės, ir susijusias pagalbines technologijas, diegiantys sertifikavimo paslaugas ir mokantys teikėjus;
- (10) kelios valstybės narės yra patvirtinusios priemones, grindžiamas tarptautiniu lygmeniu taikomomis prieinamų interneto svetainių dizaino gairėmis, tačiau pateiktose rekomendacijose dažnai nurodomos skirtingos tų gairių redakcijos ar atitikties joms lygis arba nacionaliniu lygmeniu yra nustatyti techniniai variantai;
- (11) tarp prieinamų interneto svetainių, mobiliųjų programų ir susijusios programinės įrangos bei technologijų teikėjų yra daug mažųjų ir vidutinių įmonių (toliau – MVI). Teikėjams, o ypač MVI, trūksta paskatų imtis verslo veiklos už savo vidaus rinkų ribų. Dėl nevienodų žiniatinklio prieinamumo specifikacijų ir taisyklių jų konkurencingumui ir augimui trukdo papildomos išlaidos, kurias jie patirtų kurdami su žiniatinklio prieinamumu susijusius tarpvalstybinius produktus bei paslaugas ir jais prekiaudami;

⁷ OL L 347, 2013 12 20, p. 320-469.

- (12) dėl ribotos konkurencijos interneto svetainių, mobiliųjų programų ir susijusių produktų bei paslaugų pirkėjai brangiai moka už teikiamas paslaugas arba yra priklausomi nuo vieno teikėjo. Teikėjai dažnai pirmenybę teikia nuosavybinių standartų variantams, todėl vėliau kyla kliūčių užtikrinant naudotojo programinės įrangos plataus masto sąveikumą ir universalią prieigą prie interneto svetainių ir mobiliųjų programų turinio visoje Sąjungoje. Dėl nacionalinių taisyklių susiskaidymo ribojama nauda, kurią būtų galima gauti su nacionaliniais ir tarptautiniais partneriais dalijantis prisitaikymo prie visuomeninių ir technologinių pokyčių patirtimi;
- (13) siekiant pašalinti vidaus rinkos susiskaidymą, būtina suderinti nacionalines priemones Sąjungos lygmeniu, remiantis susitarimu dėl viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainėms ir jų mobiliosioms programoms taikomų prieinamumo reikalavimų. Tai sumažintų neapibrėžtumą, su kuriuo susiduria interneto svetainių kūrėjai, ir skatintų sąveikumą. Taikant technologijų atžvilgiu neutralius prieinamumo reikalavimus, nebus trukdoma diegti inovacijas ir jos gal net bus skatinamos;
- (13aa) šios direktyvos reikalavimai netaikomi turiniui, kuriuo naudojamosi vien mobiliaisiais įrenginiais ar mobiliesiems įrenginiams skirta naudotojo programine įranga, kurie kuriami uždaroms naudotojų grupėms arba specifiniam naudojimui tam tikroje aplinkoje, kurie nėra prieinami dideliems visuomenės segmentams ir nėra jų naudojami. Jei šioje direktyvoje nustatyti prieinamumo reikalavimai nėra taikomi, laikantis Direktyvos 2000/78/EB, JT konvencijos ir kitų atitinkamų teisės aktų vis tiek taikomi reikalavimai, susiję su „tinkamu pasirūpinimu neįgaliaisiais“, kuriam prireikus turi būti sudarytos sąlygos, ypač darbo vietoje ir švietimo srityje;
- (13ab) šia direktyva nedaromas poveikis Direktyvai 2014/24/ES, visų pirma jos 42 straipsniui, ir Direktyvai 2014/25/ES, visų pirma jos 60 straipsniui, pagal kurias reikalaujama, kad visų pirkimų, skirtų fizinių asmenų naudojimui, ar tai būtų plačioji visuomenė, ar perkančiosios organizacijos darbuotojai, techninės specifikacijos, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, būtų rengiamos taip, kad būtų atsižvelgta į prieinamumo neįgaliesiems asmenims arba tinkamumo visiems naudotojams kriterijus;

- (13a) atsižvelgiant į tai, kad kai kurių rūšių paskelbto turinio atveju nesama automatizuotų arba efektyvių ir lengvai įgyvendinamų būdų, kuriuos naudojant jį būtų galima padaryti prieinamą, ir siekiant direktyvos taikymo sritį apriboti, kad ji apimtų tik turinį, interneto svetaines ir mobiliąsias programas, kuriuos faktiškai kontroliuoja viešojo sektoriaus institucijos, šioje direktyvoje numatoma tam tikrų rūšių turiniui, interneto svetainėms ar mobiliosioms programoms laikinai arba nuolat netaikyti prieinamumo reikalavimų. Atliekant šios direktyvos peržiūrą šios išimtys turėtų būti persvarstytos, atsižvelgiant į būsimus technologijų pokyčius;
- (13ac) asmenų su negalia ir vyresnio amžiaus žmonių teisė dalyvauti Sąjungos socialiniame bei kultūriniame gyvenime ir būti jo dalimi yra neatsiejamai susijusi su prieinamų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu. Tačiau šią teisę gali būti geriau plėtoti konkrečiam sektoriui skirtais teisės aktais arba teisės aktais, kuriuose dėmesys sutelkiamas į prieinamumą, apimančiais taip pat ir privačius transliuotojus, kad būtų užtikrintos sąžiningos konkurencijos sąlygos, nedarant poveikio audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų vaidmeniui užtikrinant viešąjį interesą. Todėl ši direktyva neturėtų būti taikoma visuomeninių transliuotojų interneto svetainėms ir mobiliosioms programoms;
- (13b) į šios direktyvos taikymo sritį galėtų patekti kai kurios nevyriausybinės organizacijos (toliau – NVO), kurios yra savanoriški savarankiški subjektai, įsteigti siekiant iš esmės ne pelno tikslų, teikiančios paslaugas, kurios visuomenei nėra esminės, pavyzdžiui, paslaugas, kurių nėra tiesiogiai pavedusios teikti valstybės, regioninės ar vietos valdžios institucijos, arba paslaugas, kuriomis nėra konkrečiai tenkinami būtent asmenų su negalia poreikiai. Kad tokioms NVO nebūtų sudaryta neproporcinga našta, ši direktyva neturėtų būti joms taikoma;
- (13ba) esminės mokyklų, vaikų darželių ar ikimokyklinių ugdymo įstaigų internetu vykdomos administracinės funkcijos turėtų būti padarytos prieinamos. Kai tas esminis turinys prieinamu būdu teikiamas kitoje interneto svetainėje, tokį turinį nebūtina padaryti prieinamą dar ir įstaigos interneto svetainėje;

- (13c) valstybės narės turėtų turėti galimybę: šią direktyvą taikyti ir kitų rūšių interneto svetainėms ir mobiliosioms programoms, visų pirma į šios direktyvos taikymo sritį neįtrauktoms intraneto ar ekstraneto svetainėms ir mobiliosioms programoms, skirtoms ribotam skaičiui asmenų ir tų asmenų naudojamoms darbo vietoje arba švietimo srityje, taip pat toliau taikyti arba nustatyti Sąjungos teisę atitinkančias priemones, kuriomis viršijami minimalūs prieinamumo reikalavimai. Valstybės narės taip pat turėtų būti skatinamos šią direktyvą taikyti ir privatiems subjektams, siūlantiems infrastruktūrą ir paslaugas, kurios yra prieinamos ar teikiamos visuomenei, be kita ko, sveikatos priežiūros, vaikų priežiūros, socialinės įtraukties ir socialinio saugumo srityse, taip pat transporto ir elektros energijos, dujų, šildymo, vandens, elektroninių ryšių ir pašto paslaugų sektoriuose, ypatingą dėmesį skiriant paslaugoms, nurodytoms Direktyvos 2014/25/ES 8–13 straipsniuose;
- (13d) jokia šios direktyvos nuostata nesiekia suvaržyti žiniasklaidos spaudos ar saviraiškos laisvės, kuri garantuojama Sąjungoje ir valstybėse narėse, visų pirma pagal Chartijos 11 straipsnį;
- (13e) šia direktyva nereikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų suarchyvuotų interneto svetainių ar mobiliųjų programų prieinamumą, jei jų turinys nebėra atnaujinamas arba redaguojamas ir jeigu jo nereikia administraciniais procesams vykdyti, arba jei atitinkama paslauga nebėra teikiama. (...) Šios direktyvos tikslais vien tik techninio pobūdžio priežiūra neturėtų būti laikoma interneto svetainės ar mobiliosios programos atnaujinimu ar redagavimu;
- (13f) metaduomenų, susietų su paveldo kolekcijų objektų reprodukcijomis, atžvilgiu vis dėlto turėtų būti laikomasi kai kurių interneto svetainėms ar mobiliosioms programoms skirtų prieinamumo reikalavimų;
- (13h) biuro programinės įrangos rinkmenų formatai reiškia dokumentus, kurie nėra skirti visų pirma naudoti internete ir kurie yra pateikiami interneto puslapiuose – tai, pavyzdžiui, *Adobe Portable Document Format (PDF)*, *Microsoft Office* dokumentai arba jų (atvirosios programinės įrangos) atitikmenys;

- (13ha) tiesiogiai įrašyta apibrėžtos trukmės medija, kuri yra saugoma internete arba iš naujo paskelbiama po tiesioginės transliacijos, turi būti laikoma iš anksto įrašyta apibrėžtos trukmės medija nepagrįstai nevilkinant nuo apibrėžtos trukmės medijos pirmosios transliacijos arba paskelbimo iš naujo dienos, neviršijant laikotarpio, būtino, kad apibrėžtos trukmės medija taptų prieinama, pirmenybę teikiant su visuomenės sveikata, gerove ir sauga susijusiai esminei informacijai. Tas būtinas laikotarpis iš esmės neturėtų būti ilgesnis nei 14 dienų. Pagrįstais atvejais, pavyzdžiui, kai neįmanoma gauti atitinkamų paslaugų tinkamu laiku, šis laikotarpis gali būti išimtinai pratęstas trumpiausiu laikotarpiu, reikalingu tam, kad turinys taptų prieinamas;
- (13i) nors šia direktyva viešojo sektoriaus institucijos skatinamos užtikrinti, kad visas jų turinys būtų prieinamas, ja neketinama viešojo sektoriaus institucijų į savo interneto svetaines arba mobiliąsias programas įkeliamo turinio apriboti taip, kad tai būtų tik prieinamas turinys. Kai įkeliamas neprieinamas turinys, viešojo sektoriaus institucijos turėtų tiek, kiek tai pagrįstai įmanoma, į savo interneto svetaines arba mobiliąsias programas įkelti prieinamas alternatyvas;
- (13j) jeigu žemėlapių yra skirti naudoti navigacijai, skirtingai nei geografiniai aprašymai, prieinama informacija gali būti reikalinga, kad padėtų piliečiams, kurie negali tinkamai naudotis vaizdine informacija ar sudėtingomis navigacinėmis funkcijomis, pavyzdžiui, patalpoms ar vietovėms, kuriose teikiamos paslaugos, surasti. Todėl turėtų būti pateikta alternatyva (paprasta ir daugumai naudotojų įskaitoma forma), pavyzdžiui, pašto indeksai ir netoliese esantys viešojo transporto sustojimai arba vietų ar regionų pavadinimai, kuriuos viešojo sektoriaus institucija dažnai jau turi;

(13k) ši direktyva turėtų apimti įterptą turinį, pavyzdžiui, įterptą atvaizdą ar vaizdo medžiagą.

Tačiau kartais sukuriamos interneto svetainės ir mobiliosios programos, į kurias papildomas turinys bus įkeltas vėliau, pavyzdžiui, el. pašto programa, tinklaraštis, straipsnis, kurį naudotojai gali komentuoti, arba taikomosios programos, kurios palaiko galimybę įkelti naudotojo turinį. Kitas pavyzdys būtų puslapis, pavyzdžiui, portalas arba naujienų svetainė, sudarytas iš kelių autorių pateikto turinio, arba svetainės, kurios laikui bėgant automatiškai įkelia turinį iš kitų šaltinių, pavyzdžiui, kai dinamiškai įterpiama reklama. Tokiam trečiosios šalies turiniui, su sąlyga, kad jis nėra nei finansuojamas, nei parengtas, nei kontroliuojamas viešojo sektoriaus institucijos, ši direktyva netaikoma. Toks turinys iš principo neturėtų būti naudojamas, jei jis kliudo tose interneto svetainėse ar mobiliosiose programose siūlomų viešųjų paslaugų funkcionalumui ar funkcionalumas dėl to mažėja. Viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių ar mobiliųjų programų turinys, kurio paskirtis – konsultavimas ar forumo diskusijos organizavimas, negali būti laikomas trečiosios šalies turiniu ir todėl turėtų būti prieinamas, išskyrus naudotojo pateiktą turinį, kurio viešojo sektoriaus institucija nekontroliuoja;

(14) be to, darnus požiūris turėtų padėti Sąjungos viešojo sektoriaus institucijoms ir įmonėms gauti ekonominės ir socialinės naudos dėl interneto ar judriojo ryšio paslaugų teikimo platesniam piliečių ir vartotojų ratui. Tai turėtų padidinti vidaus rinkos potencialą produktams ir paslaugoms, susijusioms su interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumu. Su tuo susijęs rinkos augimas turėtų paskatinti įmones prisidėti prie ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo Sąjungoje. Stiprinant vidaus rinką, investicijos Sąjungoje turėtų tapti patrauklesnės. Vyriausybėms turėtų būti naudingas pigesnis su prieinamumu susijusių prekių tiekimas ir paslaugų teikimas;

(15) geresnė prieiga prie internetu teikiamų viešojo sektoriaus paslaugų interneto svetainėse ir mobiliosiose programose turėtų būti naudinga piliečiams; jie turėtų gauti paslaugas ir informaciją, kurios palengvins jų kasdienį gyvenimą ir padės jiems naudotis savo teisėmis visoje Sąjungoje, visų pirma teise laisvai judėti ir gyventi Sąjungos teritorijoje, taip pat įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas;

- (16) šioje direktyvoje apibrėžti prieinamumo reikalavimai yra suformuluoti taip, kad būtų neutralūs technologiniu požiūriu. Jais apibrėžiama tai, kas turi būti užtikrinta, kad vartotojas galėtų suvokti, naudoti, interpretuoti ir suprasti interneto svetainę, mobiliąją programą ir susijusį turinį. Reikalavimais nenurodoma, kokia technologija turėtų būti pasirinkta konkrečiai interneto svetainei, interneto informacijai ar taikomajai programai. Todėl reikalavimai netrukdo inovacijoms;
- (16a) 4 prieinamumo principai yra šie: suvokimas – tai reiškia, kad informacija ir naudotojo sąsajos komponentai turi būti pateikiami vartotojams jiems suvokiamu būdu; galimybė naudoti – tai reiškia, kad naudotojo sąsajos komponentus ir navigaciją turi būti įmanoma naudoti; suprantamumas – tai reiškia, kad informacija ir naudotojo sąsajos naudojimas turi būti suprantami; ir tvarumas – tai reiškia, kad turinys turi būti pakankamai tvarus, kad jis galėtų būti patikimai interpretuojamas naudojant įvairią vartotojo programinę įrangą, įskaitant pagalbines technologijas. Šie prieinamumo principai išreiškiami sėkmės kriterijais, kuriuos galima išbandyti, pavyzdžiui, kriterijais, kurie yra Europos standarto EN 301 549⁸ v1.1.2 (2015-04) pagrindas taikant darniuosius standartus ir bendrą metodiką, skirtą interneto svetainių ir mobiliųjų programų turinio atitikčiai šiems principams patikrinti. Kol bus paskelbtos nuorodos į darniuosius standartus ar į jų dalis, atitinkamos EN 301 549 v1.1.2 (2015-04) nuostatos turėtų būti laikomos minimaliomis priemonėmis šiems principams įdiegti praktiškai;

⁸ Europos standartas yra įgaliojimo M/376, kurį Komisija suteikė Europos standartizacijos organizacijoms, rezultatas.

- (16b) viešojo sektoriaus institucijos turėtų taikyti šioje direktyvoje nustatytus prieinamumo reikalavimus tokiu mastu, kad jais nebūtų sukuriamas joms neproporcinga našta. Tai reiškia, kad pagrįstais atvejais viešojo sektoriaus institucijai gali būti pagrįstai neįmanoma užtikrinti, kad konkretus turinys būtų visiškai prieinamas. Tačiau ta institucija vis tiek turėtų užtikrinti, kad šis turinys būtų kuo prieinamesnis ir pasirūpinti, kad kitas turinys būtų visiškai prieinamas. Atitiktis prieinamumo kriterijams taikomos išimtys dėl neproporcingos naštos neturėtų viršyti to, kas tikrai būtina, kad ta našta būtų apribota atsižvelgiant į atitinkamą konkretų turinį konkrečiu atveju. Priemonės, kuriomis būtų sukurta neproporcinga našta, suprantamos kaip priemonės, kurios sukurtų pernelyg didelę organizacinę ar finansinę naštą institucijai, arba trukdytų institucijos gebėjimui siekti rezultatų ar skelbti informaciją, kuri yra reikalinga ar aktuali jos užduotims ir paslaugoms, kartu atsižvelgiant į galimą naudą ar žalą, kuri gali būti padaryta piliečiams, visų pirma neįgaliesiems. Įvertinant, koku mastu reikalavimai negali būti patenkinti remiantis tuo, kad jais būtų sukurta neproporcinga našta, turėtų būti atsižvelgta tik į teisėtas priežastis. Prioritetų, laiko ar žinių trūkumas neturėtų būti teisėtos priežastys. Taip pat neturėtų būti teisėtų priežasčių neįsigyti ar nekurti programinės įrangos sistemų, skirtų interneto puslapių ir mobiliųjų programų turiniui tvarkyti prieinamu būdu, , kadangi yra pakankamų ir konsultacinio pobūdžio priemonių tų sistemų prieinamumui užtikrinti ir reikalavimams įvykdyti.;
- (17) sąveikumu, susijusiu su prieinamumu, turėtų būti maksimaliai padidintas turinio suderinamumas su esama ir būsima vartotojo programine įranga ir pagalbinėmis technologijomis. Konkrečiai interneto svetainių ir mobiliųjų programų turinys turėtų padėti užtikrinti naudotojo programinei įrangai reikalingą natūraliosios kalbos, struktūrų, ryšių ir sekų bendrą vidinę kodavimo sistemą, taip pat bet kokių įterptųjų naudotojo sąsajos komponentų duomenis. Todėl sąveikumas yra naudingas naudotojams, kadangi jiems suteikiama galimybė plačiai naudotis savo programine įranga prieigai prie interneto svetainių ir mobiliųjų programų; jiems taip pat būtų naudingas didesnis pasirinkimas ir mažesnės kainos Sąjungoje. Be to, sąveikumas būtų naudingas ir su interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumu susijusių produktų ir paslaugų tiekėjams ir pardavėjams;

- (17a) mobiliąsias programas taip pat galima gauti iš įvairių šaltinių, įskaitant privačias taikomųjų programų parduotuves. Informacija apie viešojo sektoriaus institucijų parsisiųstų iš trečiųjų šalių šaltinių mobiliųjų programų prieinamumą turėtų būti pateikiama kartu su mobiliosios programos aprašymu, kuris vartotojams pateikiamas prieš parsisiunčiant taikomąją programą. Pagal šią nuostatą nereikalaujama, kad pagrindinių platformų teikėjai keistų savo taikomųjų programų paskirstymo mechanizmus, tačiau nustatomas reikalavimas, kad viešojo sektoriaus institucija užtikrintų, kad pareiškimas būtų prieinamas naudojant esamas ar būsimas technologijas;
- (18) kaip pabrėžiama Europos skaitmeninėje darbotvarkėje, viešosios valdžios institucijos turėtų prisidėti prie interneto turinio rinkų kūrimo. Vyriausybės gali skatinti turinio rinkas teikdamos viešojo sektoriaus informaciją skaidriai, veiksmingai ir be diskriminacijos. Tai yra svarbus galimos novatoriškų interneto paslaugų plėtros šaltinis;
- (18aa) valstybės narės turėtų imtis papildomų priemonių atitinkamų suinteresuotųjų subjektų, įskaitant visų pirma už interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumą atsakingus darbuotojus, informuotumui didinti ir mokymo programoms, susijusioms su interneto svetainių ar taikomųjų programų prieinamumu, skatinti. Turėtų būti konsultuojamasi su atitinkamais socialiniais partneriais arba jie turėtų dalyvauti rengiant su prieinamumu susijusio mokymo ir informuotumo didinimo programų turinį;
- (18b) svarbu, kad valstybės narės, glaudžiai bendradarbiaudamos su Komisija, skatintų kuriamųjų programų, kuriomis sudaromos sąlygos geriau įgyvendinti šioje direktyvoje nustatytus prieinamumo reikalavimus, naudojimą. Tas skatinimas galėtų būti pasyvus, pavyzdžiui, paskelbiant suderinamų kuriamųjų programų sąrašą ir nereikalaujant, kad tos programos būtų naudojamos; arba tas skatinimas galėtų būti aktyvus, pavyzdžiui, reikalavimas naudoti suderinamas kuriamąsias programas arba finansuoti jų kūrimą;

- (18c) siekiant užtikrinti tinkamą šios direktyvos įgyvendinimą ir visų pirma atitiktį prieinamumo reikalavimams, yra labai svarbu, kad Komisija ir valstybės narės reguliariai konsultuotųsi su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais. Atitinkami suinteresuotieji subjektai šioje direktyvoje turėtų būti suprantami kaip, *inter alia*, organizacijos, atstovaujančios neįgaliųjų ir vyresnio amžiaus žmonių, socialinių partnerių, pramonės sektoriaus, kuris dalyvauja kuriant su prieinamumu susijusią programinę įrangą, susijusią su interneto svetainėmis ir mobiliosiomis programomis, ir pilietinės visuomenės interesams;
- (19) direktyva turėtų būti siekiama užtikrinti, kad viešojo sektoriaus interneto svetainės ir mobiliosios programos taptų prieinamesnės pagal bendrus reikalavimus;
- (20) šioje direktyvoje išdėstyti viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumo reikalavimai. Siekiant palengvinti atitinkamų interneto svetainių ir mobiliųjų programų atitiktį tiems reikalavimams ir nurodyti išsamias tų reikalavimų technines specifikacijas, būtina numatyti atitikties prielaidą tų interneto svetainių, kurios atitinka darniuosius standartus, parengtus ir paskelbtus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB bei 2009/105/EB ir panaikinamas Sprendimas 87/95/EEB ir Sprendimas Nr. 1673/2006/EB. Pagal šį reglamentą valstybės narės ir Europos Parlamentas gali prieštarauti darniesiems standartams, kurie, jų manymu, neviseškai atitinka šioje direktyvoje išdėstytus prieinamumo reikalavimus;
- (21) Europos standartizacijos organizacijos priėmė Europos standartą EN 301 549 „Prieinamumo reikalavimai, skirti viešiesiems IRT produktų ir paslaugų pirkimams Europoje“, kuriame nurodyti IRT produktų ir paslaugų, įskaitant žiniatinklio turinį, funkcinio prieinamumo reikalavimai, kurie galėtų būti taikomi viešajam pirkimu ar kitoms politikos sritims ir teisės aktams paremti.

Atitiktis šioje direktyvoje numatytiems prieinamumo reikalavimams prielaida turėtų būti grindžiama Europos standartų EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) 9, 10 ir 11 nuostatomis. Visų pirma techninėse specifikacijose, priimtose remiantis šia direktyva, turėtų būti išsamiau aprašyti Europos standartai EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) mobiliųjų programų atžvilgiu;

- (21aa) be to, techninėmis specifikacijomis ir standartais, parengtais remiantis šioje direktyvoje nustatytais prieinamumo reikalavimais, turėtų būti atsižvelgta į mobiliųjų įtaisų ypatumus tiek koncepciniu, tiek techniniu požiūriu;
- (24) atitiktis šioje direktyvoje nustatytiems prieinamumo reikalavimams turėtų būti reguliariai stebima. Darni stebėsenos metodika apimtų visose valstybėse narėse atliekamą vienodą atitikties prieinamumo reikalavimams lygio tikrinimą, reprezentatyvių pavyzdžių rinkimą ir stebėsenos periodiškumą; Valstybės narės turėtų periodiškai pranešti apie stebėsenos rezultatus ir bent vieną kartą – apie sąrašą veiksmų, kurių imtasi taikant šią direktyvą;
- (24aa) siekiant nekliudyti inovacijų, susijusių su tuo, kaip išmatuoti interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumą, vystymui, ir jei tai netrukdo duomenų palyginamumui visoje ES, valstybės narės, remdamosi Komisijos nustatyta metodika, gali naudoti pažangesnes stebėsenos technologijas. Siekiant gerinti palyginamumą, Komisijos parengtoje metodikoje turėtų būti nurodyta, koku būdu turi arba gali būti pateikti įvairių bandymų rezultatai;
- (24ab) stebėsenos metodika turi būti skaidri, turi būti įmanoma ją perduoti, palyginti ir atkurti. Stebėsenos metodikos atkuriamumas turėtų būti maksimaliai padidintas, kartu atsižvelgiant į tai, kad tam atkuriamumui gali turėti įtakos žmogiškieji veiksniai, pavyzdžiui, vartotojų atliekamas testavimas;

- (24ad) pareiškimas dėl interneto svetainių ir mobiliųjų programų atitikties turėtų, prireikus, apimti numatytas alternatyvas. Naudodami grįžamosios informacijos mechanizmą, kuris yra susietas su vykdymo užtikrinimo procedūra, viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių ar mobiliųjų programų naudotojai turėtų turėti galimybę paprašyti reikiamos informacijos, įskaitant paslaugas ir produktus, kuriuos viešojo sektoriaus institucija turi suteikti arba pateikti adekvačiu ir tinkamu būdu per pagrįstos trukmės laikotarpį. Tokie prašymai taip pat gali būti susiję su turiniu, kuriam ši direktyva netaikoma arba jiems taikoma išimtis dėl atitikties šioje direktyvoje nustatytiems prieinamumo reikalavimams, pavyzdžiui, biuro programinės įrangos rinkmenų formatais, iš anksto įrašyta apibrėžtos trukmės medija arba suarchyvuotų interneto svetainių turiniu. Remdamasi teisėtu ir pagrįstu prašymu, viešojo sektoriaus institucija turėtų pateikti informaciją adekvačiu ir tinkamu būdu per pagrįstos trukmės laikotarpį;
- (24ae) siekiant išvengti sistemingų kreipimųsi į teismą, turėtų būti numatyta teisė pasinaudoti adekvačia ir veiksminga procedūra, kad būtų užtikrinta atitiktis šiai direktyvai. Tai nedaro poveikio teisei į veiksmingą teisinę gynybą, kaip išdėstyta ES pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje. Ta procedūra turėtų būti suprantama, kaip apimanti teisę teikti skundus bet kuriai nacionalinei institucijai, kuri yra kompetentinga priimti sprendimus dėl tų skundų;
- (25) nustačius darnią sistemą, interneto svetainių ir mobiliųjų programų kūrimo ir plėtojimo pramonei susidarytų mažiau kliūčių veikti vidaus rinkoje, o produktus ir paslaugas, susijusius su interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumu, perkančių valdžios institucijų ir kitų subjektų išlaidos sumažėtų;

- (26) siekiant užtikrinti tinkamą atitikties prieinamumo reikalavimams prielaidos taikymą, Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus atsižvelgiant į nuorodą į Europos standartą EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) pakeitimą. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti rengiant deleguotuosius aktus, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (26a) kad ištekliai nebūtų nukreipiami nuo užduočių padaryti turinį prieinamesnį, stebėsenos metodika turėtų būti lengva naudotis;
- (27) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos atitinkamų nuostatų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Turėtų būti taikoma nagrinėjimo procedūra siekiant nustatyti prieinamumo reikalavimų technines specifikacijas, apibrėžti metodiką, kurią valstybės narės turėtų taikyti stebėdamos interneto svetainių ir mobiliųjų programų, kurioms šie reikalavimai taikomi, atitiktį, ir nustatyti valstybių narių ataskaitų dėl stebėsenos rezultatų teikimo Komisijai tvarką. Patariamoji procedūra turėtų būti taikoma priimant įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas pareiškimo dėl prieinamumo pavyzdys, kuriuo nedaroma jokio poveikio iš šios direktyvos kylančių įpareigojimų pobūdžiui ir aprėpčiai, tačiau palengvinamas šia direktyva nustatytų taisyklių taikymas. Tokiais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai;

(28) kadangi šios direktyvos tikslo (t. y. sukurti viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumo darnią rinką) valstybės narės negali deramai pasiekti, nes tam reikia suderinti skirtingas taisykles, kurios šiuo metu egzistuoja atitinkamose šių valstybių narių teisinėse sistemose, ir todėl šį tikslą būtų lengviau pasiekti Sąjungos lygiu, Sąjunga gali priimti priemones laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Kad būtų pagerintas vidaus rinkos veikimas, šia direktyva siekiama suderinti valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių ir jų mobiliųjų programų prieinamumo reikalavimais, tokiu būdu sudarant sąlygas, kad šios interneto svetainės ir mobiliosios programos būtų prieinamesnės naudotojams, visų pirma neįgaliesiems.
2. Šia direktyva nustatomos taisyklės, kurių laikydamosi valstybės narės užtikrina, kad viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainės (nepriklausomai nuo prieigai naudojamą įrenginio) ir mobiliosios programos atitiktų 3 straipsnyje nustatytus prieinamumo reikalavimus.
7. Į šios direktyvos taikymo sritį nepatenka toliau išvardytos interneto svetainės ir mobiliosios programos:
 - a. visuomeninių transliuotojų bei jų filialų ir kitų institucijų arba jų filialų, veikiančių visuomeninio transliavimo srityje, interneto svetainės ir mobiliosios programos;

- b. nevyriausybinų organizacijų (NVO), kurios neteikia visuomenei skirtų esminių paslaugų, arba paslaugų, skirtų konkrečiai neįgaliųjų poreikiams tenkinti arba skirtų neįgaliesiems, interneto svetainės ir mobiliosios programos.

7a. Valstybės narės gali netaikyti šios direktyvos mokyklų, vaikų darželių ar ikimokyklinio ugdymo įstaigų interneto svetainėms ir mobiliosioms programoms, išskyrus turinį, susijusį su esminėmis internetu vykdomomis administracinėmis funkcijomis.

8. Direktyva netaikoma šiam interneto svetainių ir mobiliųjų programų turiniui:

- a. biuro programinės įrangos rinkmenų formatams, paskelbtiems iki 10 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos, nebent jie reikalingi aktyviems administraciniam procesams, susijusiems su viešojo sektoriaus institucijos atliekamomis užduotimis;
- b. iš anksto įrašytoms apibrėžtos trukmės medijoms, paskelbtoms iki 10 straipsnio 2 dalies ii punkte nustatytos datos;
- c. tiesiogiai įrašytoms apibrėžtos trukmės medijoms;
- d. internetiniams žemėlapiams ir kartografovimo paslaugoms, jei esminė informacija pateikiama prieinamu skaitmeniniu būdu, tinkamu žemėlapiams, kurie skirti navigacijai;
- e. paveldo kolekcijų objektų reprodukcijoms, kurios negali būti visiškai prieinamos dėl vienos iš šių priežasčių:
 - prieinamumo reikalavimų nesuderinamumo su objekto išsaugojimu arba su reprodukcijos autentiškumu (pvz., kontrastu), arba
 - jei neįmanomi automatizuoti ir nebrangūs sprendimai, kuriais būtų sudaromos sąlygos lengvai atpažinti rankraščių arba kitų paveldo kolekcijų objektų tekstą ir konvertuoti jį į turinį, suderinamą su prieinamumo reikalavimais;

- f. trečiosios šalies turiniui, kuris nėra nei finansuojamas, nei parengtas, nei kontroliuojamas viešojo sektoriaus institucijos;
- g. ekstranetų ir intranetų, kuriuos sudaro svetainės, prieinamos tik uždarai žmonių grupei, o ne plačiai visuomenei, turiniui, paskelbtam iki 10 straipsnio 2 dalies i punkte nurodytos datos, kol tokios svetainės iš esmės neperžiūrimos;
- h. interneto svetainių ir mobiliųjų programų turiniui, kuris apibrėžiamas kaip archyvai, o tai reiškia, kad šiose interneto svetainėse yra tik turinys, kuris nei reikalingas aktyviems administraciniams procesams, nei yra atnaujinamas arba redaguojamas po 10 straipsnio 2 dalies i punkte nurodytos datos.

1a straipsnis

Minimalus suderinimas

Valstybės narės gali toliau taikyti arba nustatyti Sąjungos teisę atitinkančias priemones, kuriomis viršijami minimalūs šioje direktyvoje nustatyti interneto svetainių ir mobiliųjų programų žiniatinklio prieinamumo reikalavimai.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 4) standartas – pripažintos standartizacijos organizacijos priimta ir pakartotinai ar ištiesai taikyti skirta neprivaloma techninė specifikacija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 2 straipsnio 1 dalyje;

- 6) Europos standartas – Europos standartizacijos organizacijos priimtas standartas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 2 straipsnio 1 dalies b punkte;
- 7) darnusis standartas – remiantis Komisijos prašymu priimtas Europos standartas, skirtas naudoti taikant Sąjungos derinimo teisės aktus, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 2 straipsnio 1 dalies c punkte;
- 8) viešojo sektoriaus institucija – valstybės, regiono arba vietos valdžios institucija, įstaiga, kurios veiklą reglamentuoja viešoji teisė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 1 dalies 4 punkte, arba vienos ar kelių tokių institucijų, arba vienos ar kelių tokių įstaigų, kurių veiklą reglamentuoja viešoji teisė, asociacija, jei ši asociacija įsteigta konkrečiam tikslui – patenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio;
- 9) apibrėžtos trukmės medija – šių rūšių medija: tik garso, tik vaizdo, garso ir vaizdo, garso ir (arba) vaizdo su interaktyviomis funkcijomis;
- 10) paveldo kolekcijos objektai – privatiems arba viešiesiems subjektams priklausančys daiktai, kurie turi istorinę, meninę, archeologinę, estetinę, mokslinę arba techninę vertę ir yra kultūros įstaigų, pavyzdžiui, bibliotekų, archyvų ir muziejų, saugomų kolekcijų dalis;
- 11) vertinimo duomenys – skaičiais išreikšti stebėsenos veiklos, vykdomos siekiant patikrinti, ar viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainės ir mobiliosios programos atitinka 3 straipsnyje nustatytus prieinamumo reikalavimus, rezultatai. Vertinimo duomenys apima tiek kiekybinę informaciją apie tikrintų interneto svetainių ir mobiliųjų programų pavyzdžius (interneto svetainių ir mobiliųjų programų skaičius ir galimas jų lankytojų arba naudotojų skaičius...), tiek kiekybinę informaciją apie prieinamumo lygį;
- 12) šioje direktyvoje mobiliosios programos – tai taikomoji programinė įranga, sukurta ir plėtojama viešojo sektoriaus institucijų arba jų vardu, skirta plačiajai visuomenei naudotis mobiliuosiuose įrenginiuose, pavyzdžiui, išmaniuosiuose telefonuose ir planšetiniuose kompiuteriuose. Į ją neįeina programinė įranga, skirta šiems įrenginiams valdyti, arba techninė įranga (mobiliųjų įrenginių operacinės sistemos).

3 straipsnis

Interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumo reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad viešojo sektoriaus institucijos imtųsi būtinų priemonių, kad jų interneto svetainės ir mobiliosios programos būtų lengviau prieinamos, užtikrindamos, kad šios svetainės ir programos būtų suvokiamos, tinkamos naudoti, suprantamos ir patikimos.

3a straipsnis

Neproporcinga našta

1. Valstybės narės užtikrina, kad viešojo sektoriaus institucijos taikytų 3 straipsnyje nustatytus prieinamumo reikalavimus tokiu mastu, kad taikant šį straipsnį viešojo sektoriaus institucijoms nebūtų sukurta neproporcinga našta.
2. Siekdamos įvertinti, koku mastu 3 straipsnyje nurodytų prieinamumo reikalavimų laikymasis sukuria neproporcingą našta, valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos viešojo sektoriaus institucijos atsižvelgtų į susijusias aplinkybes, įskaitant šiuos aspektus:
 - a. atitinkamos viešojo sektoriaus institucijos dydį, išteklius ir pobūdį;
 - b. atitinkamai viešojo sektoriaus institucijai teksiančias numatomas išlaidas ir naudą palyginant su numatoma nauda neįgaliesiems, atsižvelgiant į konkrečios interneto svetainės ar mobiliosios programos naudojimo dažnumą ir trukmę.
3. Nedarant poveikio 1 daliai, pradinį vertinimą, kurio tikslas – nustatyti, koku mastu 3 straipsnyje nurodytų prieinamumo reikalavimų laikymasis sukuria neproporcingą našta, atlieka atitinkamos viešojo sektoriaus institucijos.

4. Jei viešojo sektoriaus institucija konkrečiai interneto svetainei arba mobiliajai programai yra pritaikiusi 1, 2 ir 3 dalyse nurodytą išimtį, ji 6 straipsnyje nurodytame pareiškime paaiškina, kokių reikalavimų dalių nebuvo galima laikytis ir prireikus kokios yra alternatyvos.

4 straipsnis

Interneto svetainių ir mobiliųjų programų atitikties prieinamumo reikalavimams prielaida

1. Laikoma, kad interneto svetainių arba mobiliųjų programų turinys, kuris atitinka darniuosius standartus (ar jų dalis), į kuriuos (-ias) nuorodas Komisija paskelbė Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012, atitinka 3 straipsnyje nustatytus prieinamumo reikalavimus, kuriems taikomi tokie standartai ar jų dalys.
2. Jei nėra paskelbta nuorodų į 1 dalyje nurodytus darniuosius standartus, laikoma, kad mobiliųjų programų turinys, kuris atitinka technines specifikacijas arba jų dalis, atitinka 3 straipsnyje nustatytus prieinamumo reikalavimus, kuriems taikomos tokios techninės specifikacijos ar jų dalys.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos 1 pastraipoje nurodytos techninės specifikacijos. Šios techninės specifikacijos atitinka 3 straipsnyje nustatytus prieinamumo reikalavimus ir jais užtikrinamas toks prieinamumo lygmuo, kad jis būtų bent lygiavertis tam, kuris užtikrinamas Europos standartu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šios direktyvos 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Jei nėra paskelbta nuorodų į 1 dalyje nurodytus darniuosius standartus, pirmieji įgyvendinimo aktai priimami per 24 mėnesius nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos.

3. Jei nėra paskelbta nuorodų į 1 dalyje nurodytus darniuosius standartus ir jei nėra 2 dalyje nurodytų techninių specifikacijų, laikoma, kad atitinkamus Europos standarto EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) reikalavimus ar jų dalis atitinkantis interneto svetainių ir mobiliųjų programų turinys atitinka 3 straipsnyje nustatytus prieinamumo reikalavimus, kuriems taikomi tie atitinkami reikalavimai ar jų dalys.
4. Komisijai pagal 8 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad būtų keičiamos 3 dalies nuorodos į Europos standartą 301 549 V1.1.2 (2015-04) tam, kad būtų daroma nuorodą į naujesnę to standarto versiją, arba į ją pakeitusį Europos standartą, jei ta versija ar standartas atitinka 3 straipsnyje nustatytus prieinamumo reikalavimus ir juo užtikrinamas toks prieinamumo lygmuo, kad jis būtų bent lygiavertis tam, kuris užtikrinamas Europos standartu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

6 straipsnis

Papildomos priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad viešojo sektoriaus institucijos teiktų ir reguliariai atnaujintų detalų, išsamų ir aiškų pareiškimą apie jų interneto svetainių ir mobiliųjų programų atitiktį šiai direktyvai.

Su interneto svetainėmis susijęs pareiškimas pateikiamas prieinamu formatu naudojant 1a dalyje nurodyto pareiškimo pavyzdį ir paskelbiamas atitinkamoje interneto svetainėje.

Su mobiliosiomis programomis susijęs pareiškimas pateikiamas prieinamu formatu naudojant 1a dalyje nurodyto pareiškimo pavyzdį ir yra prieinamas viešojo sektoriaus institucijos, kuri sukūrė mobiliąją programą, interneto svetainėje arba šalia kitos informacijos, prieinamos parsisiuntus programą.

Šiame pareiškime pateikiama:

- a) paaiškinimas apie turinio dalis, kurios nėra prieinamos, ir to neprieinamumo priežastys bei prireikus alternatyvos ir
- b) grįžtamosios informacijos mechanizmo aprašymas ir saitas, kad bet kuris asmuo turėtų galimybę pranešti atitinkamai viešojo sektoriaus institucijai apie bet kokius atvejus, kai interneto svetaine ar mobiliąja programa nesilaikoma 3 straipsnyje išdėstytų reikalavimų, ir prašyti informacijos, kuriai pagal 1 straipsnio 8 dalį ir 3a straipsnį direktyva netaikoma, bei saito į 7a straipsnyje išdėstytą vykdymo užtikrinimo procedūrą, kuria galima pasinaudoti, kai grįžtamosios informacijos atžvilgiu atsakas yra nepatenkinamas.

Valstybės narės užtikrina, kad viešojo sektoriaus institucijos per pagrįstą laikotarpį adekvačiai atsakytų į pranešimą ar prašymą.

- 1a. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato pareiškimo dėl prieinamumo pavyzdį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros. Ne vėliau kaip per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo Komisija priima pirmąjį įgyvendinimo aktą.
- 2. Valstybės narės imasi priemonių, kad būtų palengvintas 3 straipsnyje išdėstytų prieinamumo reikalavimų taikymas kitų nei nurodyta 1 straipsnio 2 dalyje rūšių interneto svetainėms ar mobiliosioms programoms, visų pirma interneto svetainėms ar mobiliosioms programoms, kurioms taikomi galiojantys nacionaliniai įstatymai dėl prieinamumo.
- 2a. Valstybės narės propaguoja su interneto svetainėmis ir mobiliosiomis programomis susijusias mokymo programas atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams, įskaitant viešojo sektoriaus institucijų darbuotojus, ir sudaro palankias galimybes jose dalyvauti, kad būtų kuriamas, valdomas ir atnaujinamas prieinamas interneto svetainių ir mobiliųjų programų turinys.

- 2b. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų siekiant didinti informuotumą apie 3 straipsnyje išdėstytus prieinamumo reikalavimus, jų naudą interneto svetainių ir mobiliųjų programų naudotojams ir svetainių savininkams ir apie grįžtamosios informacijos pateikimo galimybę tais atvejais, kai nesilaikoma šios direktyvos reikalavimų, kaip nustatyta šiame straipsnyje.
3. 7 straipsnyje nurodytos stebėsenos ir ataskaitų teikimo tikslu Komisija sudaro palankesnes sąlygas valstybių narių bendradarbiavimui Sąjungos lygmeniu ir valstybių narių bei atitinkamų suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimui, kad būtų keičiamasi geriausios praktikos pavyzdžiais ir apžvelgiama 7 straipsnio 4 dalyje nurodyta stebėsenos metodika, rinkos bei technologijų pokyčiai ir pažanga interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumo srityje.

7 straipsnis

Stebėseną ir ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės, remdamosi 4 dalyje numatyta stebėsenos metodika, periodiškai stebi, ar viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainės ir mobiliosios programos atitinka 3 straipsnyje išdėstytus prieinamumo reikalavimus.
2. Ne vėliau kaip per 36 mėnesius nuo 4 dalyje nurodytos stebėsenos metodikos nustatymo, o vėliau kas trejus metus valstybės narės teikia Komisijai ataskaitą apie stebėsenos rezultatus, įskaitant vertinimo duomenis. Ta ataskaita parengiama vadovaujantis 4 dalyje nurodyta ataskaitų teikimo tvarka. Ataskaitoje taip pat pateikiama informacija apie 7a straipsnyje išdėstytą vykdymo užtikrinimo procedūrą.

3. Be to, pirmoji ataskaita taip pat apima toliau nurodytas priemones, patvirtintas pagal 6 straipsnį:

- a. valstybių narių nustatytų mechanizmų, skirtų konsultuotis su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais dėl interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumo, aprašymą,
- b. procedūras, kurias taikant viešai skelbiama apie visus prieinamumo politikos pokyčius, susijusius su interneto svetainėmis ir mobiliosiomis programomis, ir
- c. patirtį ir išvadas, susijusias su atitikties 3 straipsnyje išdėstytiems prieinamumo reikalavimams užtikrinimu, ir
- d. informacija apie mokymo ir informuotumo didinimo veiklą.

Tais atvejais, kai 3 dalyje nurodytos priemonės labai pakeičiamos, valstybės narės savo tolesnėse ataskaitose pateikia informaciją apie šias atnaujintas priemones.

4. Visų ataskaitų turinys, kuris nebūtinai turi apimti analizuotų interneto svetainių, mobiliųjų programų ar subjektų sąrašą, viešai paskelbiamas prieinama forma. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato valstybių narių ataskaitų Komisijai teikimo tvarką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Ne vėliau kaip per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos Komisija priima pirmąjį įgyvendinimo aktą.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato interneto svetainių ir mobiliųjų programų atitikties 3 straipsnyje išdėstytiems prieinamumo reikalavimams stebėsenos metodiką. Ta metodika turi būti skaidri, turi būti įmanoma ją perduoti, palyginti, atkurti ir lengva naudoti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Ne vėliau kaip per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos Komisija priima pirmąjį įgyvendinimo aktą.
6. 4 dalyje nurodyta metodika galima atsižvelgti į ekspertų analizę ir jie apima:
- a) stebėsenos dažnumą ir interneto svetainių bei mobiliųjų programų, kurioms taikoma stebėseną, atranką ir
 - b) interneto svetainių atžvilgiu – interneto puslapių ir tų puslapių turinio atranką ir
 - baa) mobiliųjų programų atžvilgiu – turinį, kuris turi būti tikrinamas, atsižvelgiant į tai, kada programa pirmą kartą pristatyta ir kada įvyko vėlesni funkcijų atnaujinimai, ir
 - ba) aprašymą, kaip galima pakankamai įrodyti atitiktį arba neatitiktį 3 straipsnyje išdėstytiems prieinamumo reikalavimams, kai tinkama, pateikiant tiesioginę nuorodą į atitinkamus aprašymus darniajame standarte, arba, jei toks standartas neegzistuoja, 4 straipsnio 2 dalyje nurodytose techninėse specifikacijose, arba 4 straipsnio 3 dalyje nurodytame Europos standarte, ir
 - c) trūkumų nustatymo atvejais – mechanizmą, kurį naudojant teikiama duomenys ir informacija apie atitiktį 3 straipsnyje išdėstytiems reikalavimams tokiu formatu, kuriuo viešojo sektoriaus institucijos gali pasinaudoti trūkumams ištaisyti, ir

d) automatiniais, rankiniu būdu atliekamiems ir tinkamumo naudoti testams skirtas tinkamas priemonės, prireikus įskaitant reikalingus pavyzdžius ir gaires, o kartu – atrankos nustatymus, suderintus su stebėsenos ir ataskaitų teikimo dažnumu.

7. Ne vėliau kaip 10 straipsnio 1 dalyje nurodytą dieną valstybės narės praneša Komisijai, kas vykdydys stebėseną ir teiks ataskaitas.

7a straipsnis

Vykdymo užtikrinimo procedūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad egzistuotų adekvati ir veiksminga vykdymo užtikrinimo procedūra siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šios direktyvos, kiek tai susiję su 3, 3a straipsniuose ir 6 straipsnio 1 dalyje nurodytais reikalavimais. Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad vykdymo užtikrinimo procedūra, pvz., galimybė kreiptis į ombudsmeną, būtų įdiegta siekiant užtikrinti veiksmingą pagal 6 straipsnio 1 dalies b punkto gautos grįžtamosios informacijos tvarkymą ir siekiant peržiūrėti 3a straipsnyje nurodytą vertinimą.
2. Ne vėliau kaip 10 straipsnio 1 dalyje nurodytą dieną valstybės narės praneša Komisijai, kas bus atsakingas už šios direktyvos vykdymo užtikrinimą.

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 4 straipsnio 4 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo *OL: prašom įrašyti datą: šeši mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 4 straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
- 3a. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 4 straipsnio 4 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

9 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas. Toks komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

10 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigalioję įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip praėjus 21 mėnesiui nuo 12 straipsnyje nurodytos datos. Jos nedelsdamos perduoda Komisijai tų nuostatų tekstą. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Tas nuostatas valstybės narės taiko:
 - i. viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainėms, kurios nebuvo paskelbtos iki [įrašyti datą: 10 straipsnio 1 dalyje pateikta perkėlimo į nacionalinę teisę data]: nuo [įrašyti datą: praėjus 12 mėnesių nuo tos datos],

- ii. visoms viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainėms, kurioms netaikomas i punktas: nuo [įrašyti datą: praėjus 24 mėnesiams nuo 10 straipsnio 1 dalyje pateiktos perkėlimo į nacionalinę teisę datos],
- iii. viešojo sektoriaus institucijų mobiliosioms programoms: nuo: įrašyti datą: praėjus 33 mėnesiams nuo 10 straipsnio 1 dalyje pateiktos perkėlimo į nacionalinę teisę datos.

11 straipsnis

Peržiūra

Komisija per 66 mėnesius nuo direktyvos įsigaliojimo atlieka jos taikymo peržiūrą. Atliekant šią peržiūrą atsižvelgiama į valstybių narių ataskaitas dėl 7 straipsnyje nurodytos stebėsenos rezultatų ir 7a straipsnyje nurodytos vykdymo užtikrinimo procedūros naudojimo. Ją atliekant taip pat apžvelgiama technologinė pažanga, kuri galėtų padėti užtikrinti tam tikrų turinio rūšių, kurioms ši direktyva netaikoma, prieinamumą. Tos peržiūros rezultatai skelbiami viešai prieinama forma.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

13 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Tarybos vardu

Pirmininkas

Pirmininkas
